

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. ...

Data: 18.09.2025

I. Prin contestația nr. 729/SIL/17.07.2025, înregistrată la C.N.S.C cu nr. 48737/18.07.2025 (dosar nr. ...), formulată de către societatea ..., cu sediul în ..., cu adresa de corespondență în ..., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. ..., având CIF RO ..., reprezentat de ... – director general, împotriva documentației de atribuire, elaborată de către ..., cu sediul în ..., în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire „simplificată”, în vederea atribuirii contractului de achiziție publică, având ca obiect: *„Eficiența energetică și gestionarea inteligentă a energiei în infrastructura de iluminat public în ...”*, cod CPV 45316110-9 (Rev. 2), anunț de participare simplificat nr. .../10.07.2025, s-au solicitat următoarele: *„în principal, obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere corespunzătoare, prin eliminarea cerințelor tehnice excesive și discriminatorii, respectiv modificarea lor conform mențiunilor contestatoarei, în baza normelor legale sau standardelor aplicabile în domeniu; în subsidiar, în situația în care CNSC apreciază că nu este posibilă remedierea actului atacat, obligarea autorității contractante să dispună anularea întregii proceduri; în temeiul art. 22 al Legii nr. 101/2016, până la soluționarea contestației solicită suspendarea procedurii”*.

II. Prin contestația nr. 623/17.07.2025, înregistrată la C.N.S.C sub nr. 48790/18.07.2025 (dosar nr. ...) formulată de către societatea ..., cu sediul în ..., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. ..., având CIF RO ..., reprezentat de ... – administrator, împotriva documentației de atribuire, elaborată de către ..., cu datele de identificare mai sus precizate. în calitate de autoritate contractantă, în cadrul aceleiași proceduri, s-au solicitat următoarele: *„suspendarea procedurii până la soluționarea contestației; În principal: modificarea documentației de atribuire în sensul eliminării cerințelor restrictive care limitează, în mod nelegal, concurența; obligarea autorității contractante la decalarea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea*

procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare, aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 al Legii nr. 98/2016; În subsidiar: În situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii; obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezenta procedură”.

Conform dispozițiilor art. 17 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, potrivit căreia *„În fiecare etapă, contestațiile formulate în cadrul aceleiași proceduri sunt conexe”,* Consiliul conexează dosarele cu nr. ..., și nr. ..., care vor fi soluționate împreună.

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris.

În luarea deciziei asupra
cauzei de față,

Consiliul National de Soluționare a Contestațiilor
reține următoarele:

I. Prin contestația nr. 729/SIL/17.07.2025, înregistrată la C.N.S.C cu nr. 48737/18.07.2025 (dosar nr. 2706/2025), societatea ... prezintă motive de nelegalitate în cadrul documentației de atribuire, solicitând cele menționate în partea introductivă.

Față de cele de mai sus, contestatoarea susține că deși prevederile legale în materie impun ca *„Specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici”,* respectiv *„să aibă legătură cu obiectul contractului de achiziție publică/acordului-cadru și să fie proporționale prin raportare la valoarea și obiectivele acestuia”,* în cadrul documentației de atribuire aferente a identificat anumite cerințe care încalcă aceste norme legale.

Pe acest aspect, prin raportare la cerințele din cadrul documentației de atribuire aferentă procedurii *„Eficiență energetică și gestionarea inteligentă a energiei în infrastructura de iluminat public în ...”,* PT + Liste de cantități, la Formularul F5 - Fișa tehnică nr. 1 Aparat de iluminat stradal cu LED, pct. 3.6 și 3.7, pag. 134, susține că solicitarea prevăzută în Fișa Tehnică, pct. 3.6, din documentația de atribuire, impune prezentarea certificatului de conformitate RoHS 2011/65/CE, emis exclusiv de un organism de certificare acreditat.

În opinia sa cerința este restrictivă și nejustificată, deoarece, conform Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, art. 2 alin. (2), autoritatea contractantă trebuie să asigure tratament egal, nediscriminare și transparență în procesul de achiziție. Prin impunerea certificării doar printr-un organism acreditat, se limitează accesul unor producători care respectă toate cerințele RoHS, dar care emit Declarația de Conformitate RoHS conform reglementărilor europene. Directiva RoHS

2011/65/UE reglementează restricțiile privind utilizarea substanțelor periculoase în echipamentele electrice și electronice și prevede că producătorii sunt responsabili de conformitatea produselor lor. Conform art. 7, lit. (b) din Directiva RoHS 2011/65/UE, producătorul are obligația de a efectua o evaluare internă a conformității, ceea ce înseamnă că acesta poate emite Declarația de Conformitate RoHS, fără a fi necesară o certificare de către un organism terț. La art. 13 din aceeași directivă se specifică clar că Declarația de Conformitate RoHS este suficientă pentru a demonstra conformitatea cu cerințele directivei. În concluzie, impunerea unei certificări suplimentare printr-un organism acreditat contravine normelor europene și introduce o condiție nejustificată. Conform Ghidului oficial al Comisiei Europene privind aplicarea Directivei RoHS, producătorii pot asigura conformitatea produselor lor prin: Declarații de conformitate ale furnizorilor de materiale și componente utilizate în fabricarea produsului; Rapoarte de testare realizate în laboratoare acreditate, dar nu obligatoriu de un organism de certificare acreditat; Evaluare internă a conformității realizată de producător, care este suficientă conform legislației UE. Astfel, în conformitate cu legislația europeană, un certificat RoHS emis de un organism acreditat nu este obligatoriu, iar impunerea acestuia reprezintă o barieră artificială în cadrul achiziției publice.

Față de cele de mai sus, contestatoarea subliniază că potrivit art. 167 din Legea nr. 98/2016, cerințele tehnice trebuie să fie proporționale cu scopul achiziției și să nu creeze restricții nejustificate, iar impunerea unui certificat emis de un organism acreditat este o măsură disproporționată, deoarece conformitatea RoHS poate fi demonstrată printr-o Declarație de Conformitate emisă de producător, însoțită de documentele justificative necesare.

Referitor la pct. 3.7, contestatoarea precizează că standardul SR EN 62321-1:2014 se aplică pe produsele electrotehnice și descriu metodele de încercare pentru determinarea concentrațiilor de metale grele: SR EN 62321-1:2014 și se referă la eșantion ca obiect ce trebuie procesat și măsurat și furnizează îndrumări cu privire la procedura de demontare folosită pentru a obține un eșantion. Or, aceste standarde, afirmă contestatoarea, nu sunt conforme cu Directiva ROHS 2011/65/UE și Directiva ROHS 2015/863/UE privind echipamentele electrice și electronice (EEE) din care fac parte și aparatele de iluminat.

În concluzie, contestatoarea solicită revizuirea cerinței din Fișa Tehnică, pct. 3.6, astfel încât să fie acceptată și Declarația de Conformitate RoHS emisă de producător, în conformitate cu Directiva 2011/65/UE deoarece această modificare ar permite o competiție echitabilă, ar respecta principiile achizițiilor publice și ar fi aliniată la legislația europeană, eliminând restricțiile nejustificate care pot distorsiona concurența. De asemenea, cu privire la pct. 3.7, solicită reformularea cerinței astfel încât să fie aplicabilă aparaturilor de iluminat

și să fie în conformitate cu Directiva ROHS 2011/65/UE și Directiva ROHS 2015/863/ UE.

În continuare, redă solicitările din Fișa tehnică nr. 1 Aparat de iluminat stradal cu LED, pct. 3.14 și similar Formularul F5, menționând faptul că respectivele corpuri de iluminat nu se testează aerodinamic în tunel de vânt. Testarea aparatelor de iluminat se realizează conform standardului de corpuri de iluminat SR EN 60598-2-3, care reglementează testele pentru acest tip de echipamente. Pentru înălțimi mai mici de 8m, corpurile de iluminat se testează la o viteză a vântului de 163km/h, iar pentru înălțimi cuprinse între 8 și 15 metri, se testează la o viteză a vântului de 188 km/h. Corpurile de iluminat trebuie să îndeplinească cerințele din standard.

Prin urmare, susține contestatoarea, solicitarea de testare pentru o viteză a vântului de min 180km/h, nu este o cerință prevăzută în cadrul încercărilor acreditate conform standardul de corpuri de iluminat SR EN 60598-2- 3:2004, având în vedere că înălțimea de montaj a aparatelor de iluminat propuse este între 8 - 9,6m înălțime. În probarea criticii sale, prezintă extrase din calcule luminotehnice martor cuprinse în Proiectul Tehnic, din care rezultă că aparatul de iluminat este montat la înălțime cuprinsă între 8 - 9,6m, iar conform standardului de corpuri de iluminat SR EN 60598-2-3, viteza la vânt la care trebuie testat este de minim 52m/s sau 188km/h (înălțime de montaj cuprinsă între 8m și 15m).

În concluzie, contestatoarea solicită anularea sau reformularea cerinței în cauză, pentru viteza vântului de minim 180km/h, astfel încât aceasta să fie în conformitate cu standardul SR EN 60598-2-3.

De asemenea, contestatoarea redă cerința din fișa tehnică nr. 1 Aparat de iluminat stradal cu LED, pct. 3.4 - formularul F5, precizând că standardul invocat de autoritatea contractantă, din ediția 2015, este anulat, în mod oficial, începând cu data de 19.03.2024, conform <https://magazin.asro.ro/ro/standard/235929>, motiv pentru care solicită prezentarea certificatului ENEC cu ediția în vigoare a standardului EN IEC 60598-1:2021 + AI 1:2022.

Contestatoarea critică și cerințele din fișa tehnică nr. 1 Aparat de iluminat stradal cu LED, pct. 3.8-3.15 din Formularul F5, solicitând revizuirea acestora, astfel încât să fie acceptate și prezentarea unor documente similare, cum ar fi rapoartele de testare emise de laboratoare acreditate național sau internațional, cât și Declarațiile de Conformitate emise de producători, în conformitate cu prevederile legale privind echivalența documentelor de conformitate. Reiterează că Directiva RoHS 2011/65/EU permite ca producătorul să emită Declarația de Conformitate RoHS, fie pe baza declarațiilor furnizorilor de materiale, fie prin testare într-un laborator acreditat. În opinia sa, prin raportare la conținutul directivei în cauză, rezultă că cerințele actuale impun restricții nejustificate, limitând concurența și favorizând anumite entități, în contradicție cu principiile achizițiilor publice privind transparența și

tratamentul egal. În acest sens, invocă și redă prevederile art. 159 din Legea nr. 98/2016, precum și jurisprudența instanțelor.

În continuare, contestatoarea critică și cerințele din fișa tehnică nr. 2 - Controller punct luminos, pct. 1.9, din Formularul nr. 5, considerând că formularea actuală limitează nejustificat soluțiile tehnice acceptabile, în detrimentul principiului tratamentului egal și al concurenței loiale, în condițiile în care există și alte metode de aplicare a codurilor QR (ex. etichete industriale adezive, imprimare cu laser pe etichete rezistente, serigrafie cu protecție UV etc.) care pot asigura aceeași durabilitate și lizibilitate pe întreaga durată de viață a echipamentului, în condiții de exploatare specifice. În acest sens, solicită modificarea punctului respectiv, astfel încât să fie permisă utilizarea oricărei metode de marcare a codului QR sau similar, cu condiția ca aceasta să asigure: durabilitatea inscripționării pentru minimum 100.000 de ore de funcționare; rezistență la condițiile de exploatare specifice (intemperii, UV, variații de temperatură etc.). Această abordare deschide piața către soluții moderne și conforme standardelor industriale, fără a compromite cerințele de durabilitate, trasabilitate și calitate impuse de beneficiar. În spiritul respectării principiilor legalității, tratamentului egal și al promovării concurenței, contestatoarea solicită reformularea cerinței, astfel încât aceasta să permită utilizarea oricărei metode de inscripționare a codului QR sau similar.

Totodată, contestatoarea critică cerințele fișei tehnice nr. 2 - Controller punct luminos, pct. 1.11 din Formularul F5, menționând că cerința actuală impune restricții nejustificate, limitând concurența și favorizând anumite entități, în contradicție cu principiile achizițiilor publice privind transparența și tratamentul egal. De aceea, solicită acceptarea ca similar Tip comunicație fără costuri legate de transmisiunea de date.

În opinia contestatoarei, restrictive sunt și cerințele fișei tehnice nr. 2 - Controller punct luminos, pct. 3.2 - 3.12, din Formularul F5, motiv pentru care solicită revizuirea acestora astfel încât să fie acceptate ca similar atât rapoartele de testare emise de laboratoare acreditate național sau internațional, cât și Declarațiile de conformitate emise de producători, în conformitate cu prevederile legale privind echivalența documentelor de conformitate, cu respectarea Directivei RoHS 2011/65/EU, care permite ca producătorul să emită Declarația de conformitate RoHS, fie pe baza declarațiilor furnizorilor de materiale, fie prin testare într-un laborator acreditat. În susținere, invocă și redă art. 159 din Legea nr. 98/2016, precum și jurisprudența curților de apel.

Față de cerințele din cadrul fișei tehnice nr. 3 - Senzor multifuncțional, pct. 1.5 din cadrul Formularului 5, contestatoarea susține că acestea impun restricții nejustificate, limitând concurența și favorizând anumite entități, în contradicție cu principiile achizițiilor publice privind transparența și tratamentul egal. Impunerea unui singur

tip de comunicație atrage automat restrângerea produselor potențial a fi oferite. Pentru acest motiv, solicită acceptarea ca similar Tip de comunicație, fără costuri legate de transmisiunea de date.

În continuare, contestatoarea redă cerințele fișei tehnice nr. 3 – Senzor multifuncțional, pct. 3.2 din Formularul F5 învederând că legislația în vigoare permite dovedirea conformității echipamentelor prin mai multe mijloace, inclusiv prin Declarația de Conformitate emisă de producător, însoțită de documentele justificative relevante sau prin rapoarte de testare realizate de laboratoare acreditate. Prin urmare, solicită revizuirea cerințelor din Fișa Tehnică nr. 3, pct. 3.2, astfel încât să fie acceptate ca similar atât rapoartele de testare emise de laboratoare acreditate național sau internațional, cât și Declarațiile de Conformitate emise de producători, în conformitate cu prevederile legale privind recunoașterea documentelor de conformitate.

Referitor la cerințele fișei tehnice nr. 4 - Sistem de telegestiune iluminat public, pct. 3.2 din Formularul F5, contestatoarea susține că legislația în vigoare permite dovedirea conformității echipamentelor prin mai multe mijloace, inclusiv prin Declarația de Conformitate emisă de producător, însoțită de documentele justificative relevante sau prin rapoarte de testare realizate de laboratoare acreditate. Prin urmare, solicită revizuirea cerințelor din Fișa Tehnică nr. 4, pct. 3.2 astfel încât să fie acceptate ca similar atât rapoartele de testare emise de laboratoare acreditate național sau internațional, cât și Declarațiile de Conformitate emise de producători, în conformitate cu prevederile legale privind recunoașterea documentelor de conformitate.

În ceea ce privește cerințele din fișa tehnică nr. 4 - Sistem de telegestiune iluminat public, pct. 1.13 din Formularul nr. 5, contestatoarea afirmă că sunt restrictive deoarece în majoritatea sistemelor de telegestiune serverul nu apare pe interfața acestuia, cerința fiind astfel restrictivă și neadaptată contextului real. Prin urmare, solicită reformularea cerințelor respective și acceptarea ca similar a „afișării pe hartă a coordonatelor Serverului și introducerea la acel punct afișat pe interfața a documentelor aferente caracteristicilor serverului”.

Cu privire la cerința din fișa tehnică nr. 4 - Sistem de telegestiune iluminat public, pct. 2.1 din Formularul F5, contestatoarea susține că este restrictivă deoarece impune ca aplicațiile mobile să se utilizeze doar de pe terminalele mobile prevalidate inițial. În opinia sa, cerința în cauză ar trebui reformulată astfel încât să fie permis accesul pe orice dispozitiv compatibil, cu condiția autentificării printr-un cont securizat, protejat prin utilizator și parolă, în aplicația mobilă disponibilă pentru descărcare din Play Store sau App Store. Prin urmare, solicită modificarea documentației în sensul că aplicația mobilă descărcată din magazinul Play sau AppStore se va putea accesa, din motive de securitate, pe orice dispozitiv compatibil, cu condiția autentificării printr-un cont securizat, protejat prin utilizator și parolă, în aplicația mobilă disponibilă.

Față de cerințele din fișa tehnică nr. 5 - Gateway, pct. 1.7, din Formularul F5, contestatoarea afirmă că sunt restrictive deoarece temperatura minimă înregistrată în România nu a coborât sub -32 °C, iar specificațiile impuse privind tipul carcasei și intervalul de temperaturi de funcționare sunt excesiv de restrictive și neadaptate contextului real. În acest sens, contestatoarea solicită acceptarea ca similar a următoarelor a caracteristicilor de: interval de temperatura de funcționare cuprins între -25...+50°C și montarea modului Gateway într-o carcasă suplimentară, astfel temperatura va fi conform cerințelor.

Privitor la cerințele din fișa tehnică nr. 5 - Gateway, pct. 1.12, din Formularul F5, contestatoarea consideră că formularea actuală limitează nejustificat soluțiile tehnice acceptabile, în detrimentul principiului tratamentului egal și al concurenței loiale, în condițiile în care există și alte metode de aplicare a codurilor QR (ex. etichete industriale adezive, imprimare cu laser pe etichete rezistente, serigrafie cu protecție UV etc.) care pot asigura aceeași durabilitate și lizibilitate pe întreaga durată de viață a echipamentului, în condiții de exploatare specifice. Prin urmare, solicită modificarea cerinței în cauză astfel încât să fie permisă utilizarea oricărei metode de marcare a codului QR sau similar, cu condiția ca aceasta să asigure: durabilitatea inscripționării pentru minimum 100.000 de ore de funcționare; rezistența la condițiile de exploatare specifice (intemperii, UV, variații de temperatură etc.), în opinia sa, această abordare urmând a deschide piața către soluții moderne și conforme standardelor industriale, fără a compromite cerințele de durabilitate, trasabilitate și calitate impuse de beneficiar. Prin urmare, solicită reformularea cerinței, astfel încât aceasta să permită utilizarea oricărei metode de inscripționare a codului QR sau similar.

Față de cerințele din fișa tehnică nr. 5 - Gateway, pct. 3.2 din formularul F5, contestatoarea solicită revizuirea acestora, deoarece este restrictivă solicitarea privind prezentarea acreditării organismului de certificare în sensul că poate restricționa participarea anumitor furnizori de sistem de telegestiune afectând astfel principiul concurenței loiale.

În ceea ce privește cerințele din fișa tehnică nr. 5 - Gateway, pct. 3.3, contestatoarea susține că sunt restrictive, arătând că potrivit directivelor invocate de către autoritatea contractantă, „Evaluarea Conformității Produselor” se face după următoarele proceduri de evaluare a conformității: a) Controlul intern al producției (Directiva 30/2014/EU – Art. 14 pct. (a) și Anexa III Modulul A; Directiva 35/2014 /EU-Articolul 15 și Anexa III Modulul A). În acest caz evaluarea se realizează de producător fără necesitatea de a implica o terță parte; b) examinarea UE de tip, care este urmată de conformitatea cu tipul, bazată pe controlul intern al producției, (Directiva 30/2014/EU – Art. 14 pct. (b) și Anexa III). În acest caz evaluarea conformității se realizează prin apelarea la un organism de certificare notificat și recunoscut UE care emite un Certificat de examinare UE de tip. În baza prevederilor

directivei menționate mai sus, procedura de evaluare a conformității Modulul A - Controlul intern al producției este prezentat în Directiva 30/2014/ EU – Art. 14 pct. (a) și Anexa II, Modulul A și Directiva 35/2014/EU-Articolul 15 și Anexa III, Modulul A. În cele ce urmează, redă extrase din Directiva 2014/30/UE și din Directiva 2014/35/UE, concluzionând că emiterea certificatului de conformitate se efectuează pe baza unei Declarații în primul caz, respectiv a unui certificat de conformitate de tip, care atestă conformitatea cu tipul, în al doilea caz. Astfel, autoritatea contractantă efectiv dublează cerința, introducând o cerință restrictivă.

De altfel, contestatoarea menționează că și pe site-ul Comisiei Europene este indicat, în mod explicit că pentru domeniul reglementat de Directivele 30 și 35 din anul 2014, mai înainte amintite, evaluarea conformității produselor se face printr-o procedură de control intern (https://europa.eu/youreurope/business/product-requirements/labels-markings/ce-marking/index_ro.htm).

Față de cele de mai sus, contestatoarea susține că autoritatea contractantă, la elaborarea documentației de atribuire nu a respectat dispozițiile legale potrivit cărora *„au obligația să acorde operatorilor economici un tratament egal și nediscriminatoriu și să acționeze într-o manieră transparentă și proporțională”*, respectiv că *„Autoritățile contractante nu vor concepe sau structura achizițiile ori elemente ale acestora cu scopul exceptării acestora de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi ori al restrângerii artificiale a concurenței. În sensul alin. (1), se consideră că există o restrângere artificială a concurenței în cazul în care achiziția ori elemente ale acesteia sunt concepute sau structurate cu scopul de a favoriza ori dezavantaja în mod nejustificat anumiți operatori economici”*.

Suplimentar, contestatoarea invocă mențiuni din „îndrumarul metodologic pentru formularea criteriilor legate de standarde în documentațiile de atribuire” ediția 2019, elaborat de Agenția Națională pentru Achiziții Publice în colaborare cu ASRO - Organismul Național de Standardizare, precum și jurisprudența Consiliului.

Față de cele de mai sus, contestatoarea solicită fie eliminarea cerinței din fișa tehnică nr. 5 - Gateway, pct. 3.3, fie obligarea autorității contractante să permită îndeplinirea cerinței și prin prezentarea unei declarații de conformitate a producătorului.

În ceea ce privește cerințele din fișa tehnică nr. 5 - Gateway, pct. 3.4- 3.10 – Formularul 5, contestatoarea susține că solicitarea prezentării raportului de testare a punctului de aprindere dotat cu sistem de telegestiune reprezintă o cerință restrictivă, favorizând anumite entități, în contradicție cu principiile achizițiilor publice privind transparența și tratamentul egal. Pe acest aspect menționează că laboratoarele acreditate respectă standarde internaționale recunoscute, asigurând o evaluare independentă, obiectivă și imparțială a

caracteristicilor produsului. Prin urmare, raportul de testare furnizat de un laborator acreditat poate constitui o garanție suficientă a conformității și calității, având aceeași valoare probatorie ca certificatul producătorului. În acest sens, solicită acceptarea corespunzătoare a cerințelor pentru a permite recunoașterea raportului de testare ca alternativă validă la certificatul de conformitate emis de producător sau declarația de conformitate a punctului de aprindere.

Referitor la cerințele din fișa tehnică nr. 5 – Gateway, pct. 3.11 – Formularul F5, contestatoarea afirmă că solicitarea certificatului de etalonare al echipamentului sau al contorului de măsură al energiei cu care este dotat echipamentul, emis de un organism acreditat în efectuarea măsurărilor metrologice reprezintă o cerință restrictivă favorizând anumite entități, în contradicție cu principiile achizițiilor publice privind transparența și tratamentul egal. În acest sens, susține că prezentarea raportului de testare furnizat de laborator acreditat poate constitui o garanție suficientă a conformității. Prin urmare, solicită acceptarea corespunzătoare a cerințelor pentru a permite recunoașterea raportului de testare ca alternativă validă la certificatul de etalonare sau acceptarea ca document similar a declarației dată de producător sau a certificatului modulului emis în urma raportului de testare a echipamentului care înglobează și contorul de măsură a punctului de aprindere.

Referitor la documentația de atribuire „Eficiență energetică și gestionarea inteligentă a energiei în infrastructura de iluminat public în ...”, PT + Liste de cantități, la pagina 10, contestatoarea precizează că se menționează următoarele: *„Montarea de aparate de iluminat stradale cu LED-uri eficiente din punct de vedere energetic și lumintehnic, pe toți stâlpii existenți, repartizate pe categorii de putere, după cum urmează: a. Aparat de iluminat LED, dotat cu telegestiune în punct luminos 30 W - 461 bucăți; b. Aparat de iluminat LED, dotat cu telegestiune în punct luminos 80 W — 2-4 bucăți; Montarea de console de susținere a aparatelor de iluminat cu LED; Montarea de coliere de prindere pe stâlpi a consolelor, fixate prin intermediul unei benzi de montaj din inox și cleme de strângere (informații referitoare la modalitatea de montare pe stâlp a colierelor de prindere se regăsesc în piese desenate - Detalii de execuție)”*.

Față de cele de mai sus, contestatoarea solicită modificarea documentației în sensul punerii de acord a prevederilor din partea descriptivă (unde apare doar sistemul de prindere cu benzi de inox) cu cea din partea desenată (inox plus platbandă) sau completarea documentației (partea descriptivă) în sensul că se acceptă ambele variante. În caz contrar, se poate ajunge în situația în care un anumit ofertant poate fi descalificat pentru că nu a respectat strict cerința. Mai mult, având în vedere că sunt sisteme diferite, acest fapt implică și costuri diferite, în funcție de soluția tehnică oferită. În concluzie, ...

solicită acceptarea ambelor variante de realizare a sistemelor de prindere, din banda de inox sau platbanda zincată OLZn.

Prin adresa nr. ..., în temeiul dispozițiilor art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, Consiliul i-a solicitat contestatoarei să transmită dovada constituirii cauțiunii în cuantum de 34.107,82 lei.

Prin adresa nr. 138 ADM/21.07.2025, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 49769/22.07.2025, societatea ... a transmis la dosarul cauzei, în original, recipisa de consemnare nr. 211502628/1 din 21.07.2025, în valoare de 34.108,00 lei, emisă de CEC BANK – Sucursala Timișoara.

Prin adresa nr. ..., Consiliul a solicitat autorității contractante copia dosarului achiziției publice și punctul de vedere cu privire la contestația depusă, respectiv dovada comunicării acestuia către contestatoare.

II. Prin contestația nr. 623/17.07.2025, înregistrată la C.N.S.C cu nr. 48790/18.07.2025 (dosar nr. ...), societatea ... prezintă aspecte cu privire la interesul său în formularea contestației, formulând critici cu privire la prevederile documentației de atribuire și solicitând cele menționate în partea introductivă.

Prin adresa nr. ..., în temeiul dispozițiilor art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, Consiliul i-a solicitat contestatoarei să transmită dovada constituirii cauțiunii în cuantum de 34.107,82 lei.

Prin corespondența înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 49619/22.07.2025, societatea ... a transmis la dosarul cauzei, în original, recipisa de consemnare nr. 211504228/1 din 21.07.2025, în valoare de 34.108,00 lei, emisă de CEC BANK – Sucursala Victoria.

Prin adresa nr. 31039/22.07.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 49805/22.07.2025, ... arată următoarele: *„(...) vă comunicăm că până la data prezentei, la sediul ... nu a fost depusă nicio contestație cu privire la procedura de atribuire a contractului de achiziție publică, având ca obiect «Eficiență energetică și gestionarea inteligentă a energiei în infrastructura de iluminat public în ...» anunț de participare simplificat nr. ... 10.07.2025 (...) În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) din Legea nr. 101/2016 actualizată, privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, solicităm respingerea celor două contestații ca tardive”.*

Prin adresa nr. ..., Consiliul a solicitat ... următoarele: *„Având în vedere adresa dvs. nr. 31039/22.07.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 49805/22.07.2025, prin care precizați că, până la data prezentei, la sediul ... nu a fost depusă nicio contestație formulată de ... și ..., cu privire la procedura de atribuire a contractului de achiziție publică mai sus menționată, vă atașăm prezentei dovezile de transmitere a*

contestațiilor (anunțul de participare și print screen-urile aferente), în data de 17.07.2025, către adresa de e-mail indicată de dvs. în SEAP, respectiv «...». Vă solicităm un punct de vedere pe acest aspect.”

Prin adresa nr. 31205/24.07.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 50476/24.07.2025, autoritatea contractantă arată următoarele: *„Revenim la adresa nr. 31039/22.07.2025, privitor la contestațiile formulate de ... și ... cu nr. 729/SIL/17.07.2025 și 623/17.07.2025, înregistrate la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 48737/18.07.2025 și cu nr. 48790/18.07.2025, referitoare la procedura de atribuire „simplificată” organizată de noi în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect «Eficiență energetică și gestionarea inteligentă a energiei în infrastructura de iluminat public în ...» și vă comunicăm că autoritatea contractantă a primit contestația depusă de ... în data de 22.07.2025, însă la compartimentul achiziții publice a fost repartizată în data de 23.07.2025. (...)”.*

Prin adresa nr. 691/31.07.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 52360/31.07.2025, ... a transmis dovada transmiterii contestației către autoritatea contractantă pe data de 17.07.2025 ora 23:02, contestația fiind comunicată concomitent către CNSC și autoritatea contractantă la adresa de e-mail menționată în cuprinsul fișei de date a achiziției.

Prin adresele nr. ... și nr. ..., Consiliul a pus în discuția părților (... și ...) excepția tardivității formulării contestației, invocată din oficiu, raportat la art. 16 alin. (1) și (5) din același act normativ.

Prin adresa nr. 3200/04.08.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 53074/04.08.2025, autoritatea contractantă învederează următoarele: *„(...) în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) din Legea nr. 101/2016 actualizată, privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, vă solicităm respingerea acestei contestații ca tardivă, nefiind primită în termenul lega de contestare la autoritatea contractantă”.*

Prin adresa nr. 708/05.08.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 53602/06.08.2025, societatea ... reiterează că pe data de 17.07.2025, ora 23:02, contestația a fost transmisă concomitent către CNSC și autoritatea contractantă la adresa de e-mail menționată în cuprinsul fișei de date a achiziției, în egală măsură fiind transmisă și pe adresa de e-mail: juridic@easervices.ro, tocmai în vederea asigurării faptului că transmiterea e-mail-ului are loc în mod corespunzător și fără erori.

Prin adresa nr. 713/06.08.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 53865/06.08.2025, societatea ... arată că nu recepționează confirmări de primire a e-mailurilor nici din partea serverului CNSC, deși opțiunea „read&receipt” este activată, în mod permanent, la transmiterea e-mailurilor de către societatea sa, condiții în care obligația societății sale

de transmitere a comunicărilor cu confirmare de primire este îndeplinită, acest lucru neînsemnând, în niciun caz că nu sunt recepționate de către Consiliu comunicările transmise de către ... prin intermediul e-mailului, întreaga corespondență purtată de către societatea sa în dosarele aflate pe rolul Consiliului realizându-se, exclusiv prin intermediul e-mailului.

Din documentele depuse la dosarul cauzei și din susținerile părților, Consiliul reține următoarele:

..., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de atribuire „simplificată”, în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect: *„Eficiența energetică și gestionarea inteligentă a energiei în infrastructura de iluminat public în ...”*, cod CPV 45316110-9 (Rev. 2), publicând, în S.E.A.P., anunțul de participare simplificat nr. .../10.07.2025.

La pct. II.1.5) din cadrul anunțului de participare, organizatoarea procedurii a precizat că valoarea totală estimată este de 1.705.391,11 lei, fără TVA, iar pct. II.2.5) din cadrul aceluiași document, a fost stabilit criteriul de atribuire: *„prețul cel mai scăzut”*.

În urma luării la cunoștință a conținutului documentației de atribuire, societățile ... și ... au formulat contestațiile deduse soluționării, solicitând cele menționate în partea introductivă, inclusiv suspendarea procedurii de atribuire în cauză.

Referitor la solicitarea de suspendare a procedurii de atribuire în cauză, Consiliul urmează a o respinge ca rămasă fără obiect, având în vedere că autoritatea contractantă a procedat la deschiderea ofertelor, astfel cum rezultă din procesul – verbal nr. 31525/29.07.2025, privind evaluarea garanției de participare, a informațiilor din DUAE și a documentelor care îl însoțesc, pag. 22 – 26.

Pe acest aspect, Consiliul precizează că prin raportare la principiul asumării răspunderii consacrat la art. 2 alin. 2) lit. f) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, răspunderea ce decurge din continuarea procedurii, știind că aceasta este contestată, revine autorității contractante, care va suporta eventualele consecințe în raport cu ofertanții dacă, în final, se ajunge la anularea achiziției de către C.N.S.C. Nimic nu împiedică autoritatea contractantă să adopte o atitudine prevăzătoare și să recurgă din oficiu, sau la cerere, la suspendarea temporară a procedurii, pentru a elimina riscul anulării ei de către Consiliu în ipoteza în care contestația se dovedește a fi întemeiată, iar măsurile de remediere nu ar putea fi dispuse din cauza stadiului în care s-ar găsi achiziția.

Analizând conținutul dosarelor cauzei, Consiliul constată că societatea ... a transmis recipisa de consemnare a cauțiunii cu nr. 211502628/1 din 21.07.2025 din care rezultă consemnarea cauțiunii în quantum legal, pe seama și la dispoziția C.N.S.C, corespunzător dosarului nr. ..., iar societatea ... a transmis recipisa de consemnare a cauțiunii cu nr. 211504228/1 din 21.07.2025 din care rezultă

consemnarea cauțiunii în quantum legal, pe seama și la dispoziția C.N.S.C, corespunzător dosarului nr.

Examinând susținerile părților, probatoriul aflat la dosarul cauzei și dispozițiile legale aplicabile, Consiliul constată următoarele:

În ceea ce privește contestațiile în cauză, prin raportare la dispozițiile art. 26 alin. 1) din Legea nr. 101/2016, conform căroră *„Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, cu încadrarea în termenul prevăzut la art. 24 alin. (1), iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei”*, Consiliul reține că prin adresa nr. 31039/22.07.2025, înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 49805/22.07.2025, autoritatea contractantă solicită respingerea contestațiilor formulate de către societatea ... (dosar nr. ...), respectiv societatea ... (dosar nr. ...), ca tardive. Ulterior, prin adresa nr. 3200/04.08.2025, înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 53074/04.08.2025, autoritatea contractantă revine și solicită respingerea ca tardivă numai a contestației formulate de către societatea ... (dosar nr. ...), pe motiv că *„până la data prezentei, la sediul ... nu a fost depusă nicio contestație”*.

Având în vedere dispozițiile art. 15 alin. 1) din Legea nr. 101/2016, conform căroră *„Procedura de soluționare a contestațiilor se desfășoară cu respectarea principiilor legalității, celerității, contradictorialității, asigurării dreptului la apărare, imparțialității și independenței activității administrativ-jurisdicționale”*, prin adresa nr. ..., Consiliul a solicitat contestatoarei ... opinia sa cu privire la excepția tardivității formulării contestației.

La solicitarea de mai sus, contestatoarea în cauză a răspuns prin adresa nr. 708/05.08.2025, înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 53602/06.08.2025, astfel: *„a transmis contestația concomitent către CNSC și autoritatea contractantă la adresa de email menționată în cuprinsul fișei de date a achiziției, în egală măsură fiind transmisă și pe adresa de e-mail juridic@easervices.ro tocmai în vederea asigurării faptului că transmiterea e-mailului are loc în mod corespunzător și fără erori”*.

În ceea ce privește prezenta contestație, față de care autoritatea contractantă a invocat excepția tardivității, pe motiv că nu ar fi primit un exemplar al contestației, astfel cum dispun prevederile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 [*„Sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă, aceasta se înaintează atât Consiliului, cât și autorității contractante, nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare”*], Consiliul reține că nerespectarea termenului legal și imperativ de depunere a unei contestații, determină, ca efect al decăderii, pierderea dreptului nevalorificat în termenul prevăzut de lege. Prin constatarea decăderii, dispare cadrul procesual pentru realizarea controlului legalității derulării procedurii de achiziție, astfel încât, admiterea acestei excepții exclude analizarea celorlalte aspecte invocate. În același sens, Consiliul iterează că excepțiile absolute privesc

încălcarea unor norme cu caracter imperativ și pot fi invocate de oricare dintre părți sau de către C.N.S.C., din oficiu, în orice moment al soluționării contestației.

Astfel, contestația nr. 623/17.07.2025 a fost transmisă prin e-mail, la C.N.S.C., în data 17.07.2025, fiind înregistrată la Consiliu sub nr. 48790/18.07.2025. Prin punctul de vedere nr. 3200/04.08.2025, înregistrat la C.N.S.C. sub nr. 53074/04.08.2025, autoritatea contractantă solicită respingerea ca tardivă a contestației formulate de către societatea ... (dosar nr. ...), pe motiv că *„până la data prezentei, la sediul ... nu a fost depusă nicio contestație”*.

Prin adresa nr. 708/05.08.2025, înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 53602/06.08.2025, contestatoarea ... susține că *„a transmis contestația concomitent către CNSC și autoritatea contractantă la adresa de email menționată în cuprinsul fișei de date a achiziției, în egală măsură fiind transmisă și pe adresa de e-mail ... tocmai în vederea asigurării faptului că transmiterea e-mailului are loc în mod corespunzător și fără erori”*, pentru ca ulterior, prin adresa nr. 713/06.08.2025, înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 53865/06.08.2025, să adauge că *„subscrisa nu recepționează confirmări de primire a emailurilor (...) admiterea excepției tardivității contestației formulate de către subscrisa ar fi echivalentă practic cu limitarea realizării comunicărilor prin mijloace electronice (...) în condițiile în care emiterea confirmării de primire este la latitudinea destinatarului”*.

Față de cele de mai sus, Consiliul va reține incidența următoarelor prevederi legale:

- art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016, *„7 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică/sectorial sau de concesiune este mai mică decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice, legislației privind achizițiile sectoriale sau legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii”*;

- art. 5 din Legea nr. 101/2016, *„Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului. (2) Ziua în cursul căreia a fost comunicat un act procedural nu este luată în calculul termenului. Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi nelucrătoare, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare”*;

- art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, *„Sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă, aceasta se înaintează atât Consiliului,*

cât și autorității contractante, nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare”;

- art. 16 alin. (5) din Legea nr. 101/2016 „Toate actele procedurale se transmit fie prin poștă, fie prin fax, fie prin mijloace electronice, cu confirmare de primire”.

Din analiza prevederilor legale anterior reproduse, se reține că, în domeniul remediilor și căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, Legea nr. 101/2016, în calitate de lege specială derogatorie de la Codul de procedură civilă, statuează în sensul că toate actele procedurale (inclusiv contestația) se pot transmite prin mijloace electronice, cu unica condiție ca, respectivul mijloc de transmitere să poată oferi expeditorului (în speță, operatorului economic care transmite contestația), confirmarea primirii contestației de către destinatar (autoritatea contractantă).

Având în vedere multitudinea de mijloace tehnice disponibile pentru comunicare electronică, precum și evoluția rapidă a tehnologiei informației, reglementarea legală anterior menționată apare ca fiind firească, deoarece, pot exista situații în care, corespondența transmisă cu succes de către un contestator să nu parvină, în fapt, personalului autorității contractante din motive care nu sunt în culpa vreuneia dintre părți.

Consiliul reține că, în cazul corespondenței e-mail, pot exista situații în care, mesajul conținând contestația să nu ajungă în căsuța poștală a destinatarului (autoritatea contractantă), deoarece, a fost interpretat ca fiind transmis de un server virusat, are o extensie care nu este acceptată de soft-ul care rulează pe server sau, pur și simplu, nu încapă în căsuța poștală a destinatarului, deoarece, aceasta este plină. În mod evident, cel care a primit un mesaj de eroare, ulterior expirării termenului de contestare, nu va depune acest înscris la dosarul cauzei, deoarece, nu i-ar servi interesele, ci, va susține, precum contestatorul din prezenta cauză, că și-a îndeplinit obligația de comunicare.

În acest context, Consiliul va respinge, ca nefondate, alegațiile contestatoarei din adresa nr. 713/06.08.2025, înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 53865/06.08.2025, potrivit căroră *„opțiunea read&receipt este activată în mod permanent la transmiterea emailurilor de către subscrisa, condiții în care obligația subscrisei de transmitere a comunicărilor cu confirmare de primire este îndeplinită”*, întrucât simpla expediere a unui email nu este de natură să confirme primirea corespondenței de către destinatar, ci, doar transmiterea sau încercarea/tentativa de a transmite respectiva corespondență către acesta.

Față de cele de mai sus, Consiliul va lua în considerare că legea generală, reprezentată de Codul de procedură civilă, prevede la art. 183: *„(1) Actul de procedură, depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de*

curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare ori trimis prin fax sau e-mail, este socotit a fi făcut în termen; (3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, precum și mențiunea datei și orei primirii faxului sau a e-mail-ului, astfel cum acestea sunt atestate de către calculatorul sau faxul de primire al instanței, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată”, însă, contestatoarea nu a depus la dosarul cauzei vreo „atestare (...) de către calculatorul de primire” care să aibă, totodată „mențiunea datei și orei primirii (...) e-mail-ului”, cum ar fi, de exemplu, confirmarea livrării în căsuța poștală a destinatarului sau confirmarea afișării pe ecranul de la calculatorul destinatarului, dimpotrivă, prin adresa nr. 708/05.08.2025, înregistrat la C.N.S.C. sub nr. 53602/06.08.2025 a precizat că „serverul de email Yahoo nu furnizează confirmare de livrare/citare a emailului”. Or, în condițiile în care societatea contestatoare susține că a transmis prezenta contestație către autoritatea contractantă la adresa de email: ..., conform propriilor afirmații ale contestatoarei, din punct de vedere tehnic, este imposibil de dovedit că autoritatea contractantă a recepționat, în mod efectiv, contestația care face obiectul dosarului nr. ..., în lipsa primirii unei confirmări exprese din partea beneficiarului adresei respective.

De asemenea, faptul că C.N.S.C. a primit corespondența aferentă, nu conduce la concluzia că și autoritatea contractantă ar fi recepționat-o. În aceste condiții, Consiliul reține că nimic nu oprea societatea contestatoare să se asigure că autoritatea contractantă a primit contestația, solicitând, de exemplu, un simplu reply, pe e-mail, cu numărul de înregistrare de la destinatar sau orice alt text, inclusiv, „am primit” sau „confirmăm”. În acest sens, sunt și prevederile art. 154 alin. (61) Cpc, potrivit căruia „Citațiile și celelalte acte de procedură menționate la alin. (6) se consideră comunicate la momentul la care au primit mesaj din partea sistemului folosit că au ajuns la destinatar potrivit datelor furnizate de acesta”. În speța de față, obținerea confirmării de primire a corespondenței e-mail, apare ca fiind imperativă și din faptul că adresa e-mail a autorității contractante nu este găzduită pe un server propriu, gestionat de către aceasta, ci, este o adresă găzduită pe un server public (yahoo.com), care în lipsa unor diligențe suplimentare, nu garantează/ probează/confirmă primirea contestației în cauză.

Rezultă, astfel, fără putință de tăgadă, faptul că societatea contestatoare nu a făcut dovada că și-ar fi îndeplinit obligația legală de transmitere a contestației către autoritatea contractantă în termenul legal de contestare, prevăzut la art. 8 din Legea nr. 101/2016; obligație stabilită în sarcina sa, potrivit prevederilor art. 16 alin. (1) din legea

antementionată, contestatorul neputând invoca, în apărarea sa, necunoașterea legii, potrivit principiul de drept *„nemo ignorare legem censetur”*.

Constatând astfel, că una din condițiile de recunoaștere a valabilității unei contestații, transmiterea ei în condițiile impuse de lege, către autoritatea contractantă, nu a fost acoperită de către contestator, Consiliul consideră că a fost afectat dreptul la apărare al autorității contractante. Prin impunerea transmiterii contestației părții adverse, legiuitorul a urmărit respectarea, întocmai, a principiilor celerității, contradictorialității și dreptului la apărare, enumerate la art. 15 din Legea nr. 101/2016, în cadrul procedurii de soluționare a unei contestații.

Astfel, Consiliul reține faptul că societatea ... nu a făcut dovada îndeplinirii obligației legale prevăzută la art. 16 alin. (1) și alin. (5) din Legea nr. 101/2016, de a transmite contestația în termenul legal către autoritatea contractantă, cu confirmare de primire. Conform prevederilor legale mai sus redate, contestatoarea avea obligația de a se asigura că documentul pretins a fi transmis prin e-mail în data de 17.07.2025 a fost primit de autoritatea contractantă, solicitând confirmarea din partea acesteia.

În acest sens, a fost pronunțată și decizia civilă nr. 98 din 16 ianuarie 2017, în care Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, potrivit căreia, „particularitatea corespondenței de orice fel, inclusiv cea electronică, cu confirmare de primire constă în dovada prezentată de expeditor privind primirea trimiterii de corespondență confirmată în scris de către destinatar. Această concluzie nu poate fi negată cu succes de către petentă, căci textul art. 16 alin. (5) din legea nr 101/2016 este clar în această privință, respectiv impune cerința unei transmiteri speciale, și anume cu confirmare de primire: toate notificările și actele procedurale se transmit prin poștă, fax și/sau mijloace electronice, cu confirmare de primire. Or, este bine cunoscut faptul că dovada constând în confirmarea de primire este restituită expeditorului actului de procedură care a efectuat transmiterea acestuia către destinatar. Așadar, dacă legea impune efectuarea unei comunicări cu confirmare de primire, atunci este cert că expeditorul actului de procedură are a prezenta atât dovada transmiterii actului, dar și dovada confirmării de primire a respectivului act de către destinatarul său”.

Prin urmare, afirmația contestatoarei din adresa nr. 691/31.07.2025, înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 52360/31.07.2025, prin care susține că a transmis contestația către autoritatea contractantă, în data de „17.05.2027, ora 23.02, la adresa de e-mail: ..., indicată în fișa de date a achiziției și în anunțul de participare simplificat”, nu poate fi reținută, deoarece copia corespondenței imprimată de contestator din folderul „sent mail”, de pe propriul său calculator, nu este dovadă de

primire de către destinatar (în speță de către autoritatea contractantă), ci, dovadă de transmitere sau de încercare a transmiterii către aceasta, a contestației în analiză.

Față de cele mai sus reținute, rezultă că transmiterea oricărui fel de acte procedurale prevăzute de Legea nr. 101/2016, începând cu actul de investire a Consiliului, prin contestație, se face cu confirmarea de primire din partea celui căruia i s-a adresat.

În acest sens s-au pronunțat anterior și Curțile de Apel București, Brașov, Constanța, Galați, Oradea și Alba Iulia, în următoarele decizii civile:

- Decizia nr. 98 din 16 ianuarie 2017 („la solicitarea CNSC, bazată pe dispozițiile art. 16 alin. (5) din Legea nr. 101/2016, realizată prin adresa nr. (...), de a depune dovada primirii de către autoritatea contractantă a notificării transmise prin poșta electronică și a contestației, prin adresa înregistrată la CNSC cu nr. (...), petenta a precizat că a depus la dosar dovada transmiterii notificării către autoritatea contractantă, iar în cazul în care aceasta insistă să afirme că nu a primit-o, înțelege să solicite efectuarea unei expertize care să confirme recepționarea corespondenței electronice de către autoritatea contractantă.

Față de acest răspuns al contestatoarei și raportat la dovezile administrate, CNSC a apreciat că, în cauză, contestatoarea nu a făcut dovada recepționării notificării sale de către autoritatea contractantă, iar captura de ecran din care rezultă că, în data de 03.10.2016, (...) a transmis autorității contractante, prin poșta electronică (e-mail), o corespondență având atașată și notificarea în discuție, face doar dovada transmiterii în acest mod a respectivei corespondențe, însă nu asigură dovedirea recepționării acesteia de către destinatar.

Curtea a găsit nefondată plângerea petentei (...) validând așadar raționamentul juridic al CNSC.

În drept, Curtea reține la rândul său conținutul prevederilor art. 16 alin. (5) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, prevederi potrivit cărora toate notificările și actele procedurale se transmit prin poștă, fax și/sau mijloace electronice, cu confirmare de primire.

Curtea observă că și în fața instanței de contencios competentă, petenta (...) a adoptat aceeași poziție procesuală cu cea din fața organismului jurisdicțional, CNSC, în concret faptul că ei îi revine doar sarcina probării formulării și transmiterii notificării prealabile către autoritatea contractantă, iar nu și dovada confirmării de primire de către aceasta din urmă a actului procedural reprezentat de notificarea prealabilă. A mai susținut petenta, în justificarea temeiniciei demersului

judiciar promovat, că normele speciale incidente din Legea nr. 101/2016 prevăd sancțiunea inadmisibilității doar pentru ipoteza neformulării notificării prealabile către autoritatea contractantă, norma legală nereferindu-se și la ipoteza neprimirii de către autoritate a acestei notificări, prin ipoteza formulată și adresată de persoana ce se consideră vătămată. A afirmat petenta că nu-i revine sarcina probei cu privire la confirmarea de primire a actului de procedură, ci doar sarcina efectuării actului de procedură.

Curtea nu a primit aceste critici de nelegalitate formulate de petenta (...) pe calea plângerii împotriva deciziei CNSC.

Așa cum corect a observat CNSC, particularitatea corespondenței de orice fel, inclusiv cea electronică, cu confirmare de primire constă în dovada prezentată de expeditor privind primirea trimiterii de corespondență confirmată în scris de către destinatar. Această concluzie nu poate fi negată cu succes de către petentă, căci textul art. 16 alin. (5) din Legea nr. 101/2016 este clar în această privință, respectiv impune cerința unei transmiteri speciale, și anume cu confirmare de primire: toate notificările și actele procedurale se transmit prin poștă, fax și/sau mijloace electronice, cu confirmare de primire. Or, este bine cunoscut faptul că dovada constând în confirmarea de primire este restituită expeditorului actului de procedură care a efectuat transmiterea acestuia către destinatar. Așadar, dacă legea impune efectuarea unei comunicări cu confirmare de primire, atunci este cert că expeditorul actului de procedură are a prezenta atât dovada transmiterii actului, dar și dovada confirmării de primire a respectivului act de către destinatarul său.

Deși apărările petentei au fost centrate în esență pe argumentul că art. 6 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 ar prevedea sancțiunea inadmisibilității contestației doar în ipoteza neformulării, netransmiterii, unei notificări prealabile, iar nu și pentru ipoteza în care nu este prezentată dovada confirmării de primire a acestei notificări de către autoritatea contractantă (deși persoana vătămată susține, afirmă, transmiterea notificării), Curtea arată petentei că în construcția argumentației sale juridice aceasta a omis a avea în vedere concluzia unei proceduri de comunicare legal efectuată, îndeplinită. Cu alte cuvinte, ceea ce subliniază Curtea este faptul că atunci când norma juridică incidentă pretinde efectuarea unei comunicări a actului de procedură cu confirmare de primire (indiferent de modalitatea de transmitere a actului, poștă, fax, email) atunci procedura de comunicare a actului în cauză este privită ca legal îndeplinită, efectuată, doar atunci când partea ce invocă, susține, efectuarea actului de procedură prezintă atât dovada transmiterii, cât și dovada confirmării de primire a actului de către destinatarul său. În cazul contrar, al neprezentării cumulate a celor două dovezi, concluzia este a neefectuării actului de procedură. Așadar, în cazul petentei excepția inadmisibilității contestației sale a fost una

legală, tocmai pentru că ceea ce a reținut CNSC a fost lipsa notificării sale prealabile. Lipsa notificării prealabile din partea petentei, înainte de sesizarea CNSC cu contestația sa, a fost concluzia organismului jurisdicțional bazată pe probele prezentate de petenta contestatoare, aceasta din urmă nedepunând dovada confirmării de primire solicitată de art 16 alin 5 din legea nr 101/2016. Or, în atare situație concluzia juridică legală este cea a neefectuării actului de procedură, atâta timp cât dovezile privind comunicarea legală (dovada transmiterii și dovada confirmării de primire) a acestuia nu au fost prezentate de autorul actului de procedură în discuție”), Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal;

- Decizia nr. 3842/R din 20 septembrie 2012 („autoritatea contractantă a solicitat contestatorului clarificări prin adresa nr. din, din raportul fax, rezultând că transmiterea s-a făcut în data de ora 1:56 PM, acesta fiind numai o confirmare de transmitere, fără a exista o confirmare de primire (...), Comisia de evaluare fiind ținută să se asigure că adresa a fost primită de către ofertant”), Curtea de Apel Brașov, Secția contencios administrativ și fiscal;

- Deciziile civile nr. 573 din 14 martie 2011 („obligția dovedirii confirmării primirii documentelor transmise revine celui care o invocă, nefiind suficientă expresia „result ok” pe raportul aparatului de fax, caz în care obligația legală nu poate fi considerată ca îndeplinită”), nr. 1152 din 20 mai 2011 („Raportul fax invocat de autoritatea contractantă nu poate fi reținut deoarece acesta face dovada transmiterii documentului nu și recepționarea acestuia”) și nr. 1777 din 19 aprilie 2013 („În condițiile în care autoritatea contractantă a ales să procedeze la solicitarea de clarificări prin fax raportul de transmitere trebuia să fie însoțit de dovada documentului transmis pe această cale (imaginea documentului) și confirmarea de primire a acestui document (...) curtea reține că în mod greșit a procedat autoritatea contractantă, respingând oferta intimetei A_____/PFA P____ V____ G_____ ca inacceptabilă pentru lipsa răspunsului la o solicitare pe care autoritatea contractantă nu dovedește că a comunicat-o efectiv intimetei”), Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal;

- Decizia civilă nr. 15/CA din 23 ianuarie 2014 („Curtea apreciază că raportul fax depus de către petentul autoritate contractantă face doar dovada efectuării unei transmisii cantitative de înregistrări prin copie faxibil, fără însă a face și dovada conținutului documentelor transmise. (...) Se impunea ca autoritatea contractantă să solicite destinatarului comunicării să confirme primirea corespondenței atât din punct de vedere cantitativ cât și ce privește conținutul”), Curtea de Apel Constanța, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

- Decizia nr. 3516 din 24 iulie 2013 („Transmiterea fax, invocată de către autoritatea contractantă, este una dintre modalitățile permise

de lege, dar raportul automat generat de aparatul fax poate constitui cel mult o dovadă a transmiterii documentelor și nicidecum o dovadă/confirmare a primirii acestora de către destinatar, deoarece, din varii motive de ordin tehnic (erori de sistem, lipsă toner, lipsă hârtie, resetarea aparaturii în fluctuații de curent etc.), se poate întâmpla ca documentul transmis să nu ajungă la destinatar sau chiar dacă ajunge, conținutul acestuia poate fi alterat, fiind posibilă rularea, la destinatar, chiar a unor pagini albe. Confirmarea de primire a documentelor transmise prin modalitatea „fax” ar fi constat, fie în retransmiterea documentului înregistrat la destinatar, fie în transmiterea unui document separat prin care acesta să fi confirmat explicit primirea documentului transmis. În situația în care autoritatea contractantă nu a constituit dovada comunicării (...) a adresei nr. 1236/30.01.2013, prin care a solicitat prelungirea (...), sancționarea petentei cu respingerea ofertei pentru neremiterea unui răspuns până la data de (...), ora 13.00, este netemeinică, societatea contestatoare nefiind culpabilă pentru netransmiterea unui răspuns la o solicitare pentru a cărei comunicare autoritatea contractantă nu constituie dovada confirmării de primire”), Curtea de Apel Galați, Secția de contencios administrativ și fiscal;

– Deciziile nr. 2966/CA/2012-R din 21 august 2012 („în condițiile în care intimata contestatoarea a contestat primirea faxului, rapoartele de transmisie fax din data de 02. 02. 2012, depuse la dosarul cauzei de către autoritatea contractantă fac dovada, așa cum a reținut și Consiliul, doar că linia de comunicație dintre cele două posturi telefonice a fost deschisă și că s-a transmis un document de o pagină, fără însă a se face dovada conținutului acelui document și a primirii acestuia de către intimată, cauzele posibilei nerecepționări putând fi multiple - lipsa hârtiei sau a tonerului din aparat, intervenția unui terț, etc. - , cauze ce nu sunt semnalate în mod obligatoriu în raportul transmisiunii”) și nr. 3565/CA/2012-R din 10 octombrie 2012 („Pentru a face dovada transmiterii cererii de clarificări, autoritatea contractantă se prevalează de raportul de activitate al faxului și de factura telefonică detaliată, care în opinia acesteia, fac dovada transmiterii în data de 09.07.2012 a cererii de clarificări. De asemenea, o dovada în plus a realizării respectivei transmiteri o constituie și faptul că petenta a intrat în posesia tuturor celorlalte documente ce i-au fost transmise de comisia de evaluare la același nr. de fax. Contrar susținerilor autorității contractante și celor reținute de Consiliu, instanța apreciază că nici unul dintre aceste elemente nu este de natură să facă dovada incontestabilă a faptului că petenta ar fi intrat în posesia cererii de clarificări transmisă de autoritatea contractantă în data de 09.07.2012 (...) în măsura în care se apelează la acest mod de comunicare, persoana interesată trebuie să manifeste diligență și să se asigure ca destinatarul a intrat efectiv în posesia fax-ului. Și aceasta pentru ca există situații în care deși expeditorul primește confirmarea transmiterii faxului, în realitate

destinatarul nu a intrat în posesia lui, deoarece aparatul nu avea de pildă asigurată hârtie sau toner. Pe de altă parte, pe baza raportului de fax și a facturii telefonice detaliate se poate stabili cel mult faptul că linia de comunicație dintre cele două posturi telefonice a fost deschisă, fără însă a se face dovada conținutului documentului transmis și a primirii acestuia de către petentă”), Curtea de Apel Oradea, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

- Hotărârea nr. 1060 din 22-10-2019 „petenta înțelege să critice legalitatea deciziei prin prisma greșitei interpretări și aplicări a prevederilor art. 16 alin. (1) și (5) din Legea 101/2016, texte conform cărora:

(1) Sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă, aceasta se înaintează atât Consiliului, cât și autorității contractante, nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare.

(...)

(5) Toate actele procedurale se transmit prin poștă, fax și/sau mijloace electronice, cu confirmare de primire.

Disputa juridică poartă asupra modalității concrete de aplicare a prevederilor alin. (5).

În accepțiunea petentei, faptul că a expediat, prin email, o copie a contestației la o adresă indicată de autoritatea contractantă în documentația de atribuire ca fiind dedicată procedurii de contestare reprezintă o îndeplinire întocmai a obligației prevăzute de art. 16 alin. (1) chiar dacă a primit, în termen foarte scurt, un răspuns emis de sistemul informatic prin care i se aducea la cunoștință imposibilitatea de comunicare a documentului expediat.

Din analiza textului din art. 16 alin. (5) rezultă că, după enumerarea mijloacelor tehnice prin care se poate face expedierea, legiuitorul a instituit o condiție esențială de procedură: confirmarea de primire. Așadar, în accepțiunea legii, alegerea mijlocului folosit îi aparține expeditorului, condiția esențială fiind ca să fie asigurată confirmarea primirii de către destinatar. (...) Este adevărat că petenta a expediat mesajul la adresa juridică @ t_____.ro , (...) însă, în condițiile în care nu a primit confirmarea primirii de către destinatar ci, dimpotrivă, a primit confirmarea imposibilității de expediere, aceasta a cunoscut de îndată împrejurarea că modalitatea folosită de ea nu a fost eficace.

Or scopul procedurii de comunicare este acela de a aduce la cunoștința părților informații considerate esențiale, scop care în cauză nu a fost îndeplinit. Lipsa confirmării de primire, prin modalitatea aleasă, impunea petentei, în virtutea obligației de diligență ce rezultă din norma invocată, să procedeze la folosirea unei modalități alternative permise, inclusiv expedierea pe una sau mai multe din adresele indicate de autoritatea contractantă (...), Curtea de Apel Alba Iulia.

- Decizia nr. 440 din 23 mai 2022:

„Plângerea a fost depusă direct la această instanță la data de 16.03.2022, însă, referitor la comunicarea actului procesual celorlalte părți implicate în procedura de contestare a Deciziei CNSC nr. _____, Curtea reține ca nefiind făcută dovada comunicării plângerii către autoritatea contractantă _____, și nici către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, părțile din cauză infirmând, prin răspunsurile transmise, comunicarea pretinsă de petentă (filele 94, 97).

În combaterea excepției procesuale peremptorii invocată de autoritatea contractantă, petenta a depus înscrisul de la fila 62 dosar, dar care nu face proba faptului transmiterii plângerii către autoritatea contractantă, către intimata SC _____ SRL București și către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, întrucât această copie imprimată de petentă privitoare la gestiunea corespondenței din folderul de mesaje de pe propriul său computer nu dovedește primirea actului de către destinatarul său, așa cum impun dispozițiile art. 16 alin. 5 din Legea nr. 101/2016 potrivit căreia „(5) Toate actele procedurale se transmit fie prin poștă, fie prin fax, fie prin mijloace electronice, cu confirmare de primire.”

În acest sens, Curtea arată că, din dispozițiile procedurale impuse prin art. 183 alin. 1 și 3 și art. 165 pct. 3 C. proc. civ., precum și cele precitate anterior, rezultă că particularitatea corespondenței, de orice fel, inclusiv cea electronică, cu confirmare de primire, constă în dovada înaintată de expeditor privind primirea trimiterii corespondenței confirmată în scris de destinatar. Or, este binecunoscut faptul că dovada confirmării de primire este restituită expeditorului actului de procedură care a efectuat transmiterea acestuia către destinatar.

Prin urmare, dacă legea impune efectuarea unei comunicări cu confirmare de primire, devine cert că expeditorul actului de procedură are a prezenta nu doar dovada transmiterii actului, dar și dovada confirmării de primire a respectivului act de către destinatarul său, astfel că atunci când comunicarea actelor de procedură se realizează prin telefax, poștă electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia, expeditorul are obligația de a se asigura că documentul transmis este primit de destinatar, solicitând confirmarea din partea acestora a primirii. Aceasta întrucât caracteristic corespondenței electronice e-mail este faptul că mesajul se transmite succesiv pe anumite servere, în funcție de destinația corespondenței, fiecare server destinatar putând avea anumite limite peste care nu poate primi corespondența, iar scopul procedurii de comunicare cu confirmare de primire este de a asigura înștiințarea părților cu privire la existența unor date considerate esențiale.

Curtea observă că stabilirea procedurii de soluționare a plângerii împotriva deciziei pronunțate de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, inclusiv în ceea ce privește art. 31 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, reprezintă expresia aplicării dispozițiilor constituționale

liberului acces la justiție, întrucât legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale, iar instituirea acestor reguli speciale privind exercitarea căilor de atac are ca finalitate respectarea drepturilor și intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte subiecte de drept participante la procedură, și totodată creează premisele valorificării dreptului în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept.

Totodată, măsurile instituite prin Legea nr. 101/2016 sunt justificate prin chiar scopul întregului ansamblu legislativ în materia achizițiilor publice, respectiv asigurarea la nivel național a unor mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor, care să garanteze respectarea dispozițiilor legale privind atribuirea contractelor (art. 1 alin. (3) din Legea nr. 101/2016), după cum trebuie remarcat și faptul că legea creează și o interconexiune a procedurilor referitoare la căile alternative de atac, pentru a nu exista o suprapunere sau sincope, iar toate aceste aspecte concură la realizarea cu transparență a procedurilor, desfășurarea cu celeritate a proceselor în materia achizițiilor publice, în scopul evitării tergiversării și pentru realizarea scopului pentru care a fost adoptat cadrul legislativ respectiv, totodată, avându-se în vedere antrenarea și responsabilizarea tuturor celor care au un interes în finalitatea procedurilor de achiziție publică, cu precădere a participanților la procedură - autoritate contractantă, operatorii economici interesați să participe la procedura de atribuire, respectiv, după caz, operatorii economici participanți la procedura de atribuire.

Curtea constată că a fost voința deplină a petentei de a alege corespondența e-mail ca modalitate de transmitere a plângerii către celorlalte părți implicate în procedura de contestare, și că, pe cale de consecință, aceasta și-a asumat implicit și riscurile aferente căii de transmitere aleasă, având datoria de a verifica primirea actului transmis. În acest punct, Curtea nu poate să nu observe calea diferită aleasă de aceeași petentă pentru comunicarea plângerii instanței de judecată, tocmai pentru a evita riscul transmiterii electronice, precum și caracterul expres și imperativ al dispozițiilor art. 16 alin. 5 din Legea 101/2016, petenta neputându-se prevala de necunoașterea legii sau de propria culpă în modul de transmitere a corespondenței.

De altfel, însăși jurisprudența CJUE invocată de petentă înscrie chiar argumente în sprijinul concluziei opuse celei expuse în apărarea sa, instanța europeană arătând că transmiterea unui mesaj electronic nu garantează recepționarea sa efectivă de către destinatar, un mesaj electronic putând că nu îi parvină din motive tehnice și fiind posibil ca recepționarea să nu aibă loc la data transmiterii, iar pentru ca o decizie să fie notificată în mod valabil nu este necesar ca destinatarul său să fi

luat în mod efectiv cunoștință de conținutul său, ci ca acesta să fi fost în măsură să ia cunoștință de ea în mod util.

Or, petentei îi revine sarcina de a dovedi că destinatarii au fost în măsură să ia cunoștință efectivă corespondența transmisă tocmai prin proba faptului recepționării, în cauză nefiind dovedit și fiind negat faptul primirii corespondenței e-mail. Copia mesajului e-mail ar putea face eventual proba transmiterii la 16.03.2022, prin poșta electronică (e-mail) a respectivei corespondențe având atașată și plângerea în discuție, dar fără a asigura confirmarea primirii de către destinatari, în stabilirea caracterului legal al comunicării Curtea neputându-se însă raporta decât la o dată a transmiterii efective.

Ca atare, întrucât petentei îi revenea nu doar sarcina probării formulării și transmiterii plângerii, ci și dovada confirmării primirii actului procedural, cum partea nu a depus la dosarul cauzei niciun înscris prin care să confirme recepționarea corespondenței sale e-mail, Curtea nu poate ține seama de screenshot-ul după căsuța sa e-mail, constatând necomunicarea actului de procedură înainte de expirarea termenului prevăzut de art. 29 din Legea nr. 101/2016, excepția tardivității invocată de autoritatea contractantă fiind găsită întemeiată și urmând a fi admisă, cu consecința respingerii ca tardivă a plângerii astfel formulate”, Curtea de Apel Suceava.

- Decizia din 28 Aprilie 2021, cod ReJust RJ 9734286d (<https://www.rejust.ro/juris/9734286d>): „Afirmația petentei că acesta ar fi transmis către CNSC contestația la data de 08.03.2021, orele 19,56, așa cum reiese din raportul e-mail și că a fost transmisă prin același e-mail și către autoritatea contractantă care, prin răspunsul său confirmă recepționarea contestației la data 08.03.2021 orele 19:56”, nu poate fi reținută deoarece copia corespondenței imprimată de contestator din folderul „sent mail” de pe propriul său calculator nu este dovadă de primire de către destinatar (în speță de către CNSC), ci dovadă de transmitere către CNSC.

Dovada comunicării trebuie să parvină de la destinatar căci textul art 16 alin. (5) din Legea nr 101/2016 este clar în această privință, respectiv impune cerința unei transmiteri speciale, și anume cu confirmare de primire: toate notificările și actele procedurale se transmit prin poștă, fax și/sau mijloace electronice, cu confirmare de primire. Or, este bine cunoscut faptul că dovada constând în confirmarea de primire este restituită expeditorului actului de procedură care a efectuat transmiterea acestuia către destinatar. Așadar, dacă legea impune efectuarea unei comunicări cu confirmare de primire, atunci este cert că expeditorul actului de procedură are a prezenta atât dovada transmiterii actului, dar și dovada confirmării de primire a respectivului act de către destinatarul sau .

Or, astfel cum rezultă din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Consiliul nu a primit corespondența pe care _____ susține că ar fi

transmis-o prin e-mail în data 08.03.2021, motiv pentru care curgerea termenului nu se poate raporta la data la care contestatorul susține că ar fi transmis contestația prin e-mail ci la data transmiterii efective a contestației, certificată de către oficiul poștal _____ Herculane prin aplicarea ștampilei pe plic.

Față de acest aspect și raportat la dovezile administrate, Curtea reține că, petenta nu a făcut dovada recepționării corespondenței e-mail din 08.03.2021, iar copia mesajului e-mail din data 08.03.2021 aflat la dosarul cauzei ar putea face doar dovada transmiterii în acest mod a respectivei corespondențe, însă nu asigură dovedirea recepționării acesteia de către destinatar.

Citarea și comunicarea actelor de procedură reprezintă unele dintre cele mai importante elemente ale dreptului la un proces echitabil astfel cum este acesta înțeles în jurisprudența Curții Constituționale prin intermediul articolului 21 din Constituție și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin intermediul articolului 6 din _____.

Disputa juridică poartă asupra modalității concrete de aplicare a prevederilor art. 16 alin. (5) din Legea nr 101/2016.

Din analiza textului din art. 16 alin. (5) rezultă că, după enumerarea mijloacelor tehnice prin care se poate face expedierea, legiuitorul a instituit o condiție esențială de procedură: confirmarea de primire. Așadar, în accețiunea legii, alegerea mijlocului folosit îi aparține expeditorului, condiția esențială fiind ca să fie asigurată confirmarea primirii de către destinatar. _____ confirmării de primire, prin modalitatea aleasă, impunea petentei, în virtutea obligației de diligență ce rezultă din norma invocată, să procedeze la folosirea unei modalități alternative permise.

În același sens sunt relevante și dispozițiile art. 154 alin. 6/1 Cod pr civ, referitoare la dovada comunicării de către instanțele de judecată a actelor de procedură (nu către aceste instanțe), care stabilesc că „Citațiile și celelalte acte de procedură menționate la alin. (6) se consideră comunicate la momentul la care au primit mesaj din partea sistemului folosit că au ajuns la destinatar potrivit datelor furnizate de acesta”. Prin urmare se consacră regula confirmării (chiar automate) de către destinatar a comunicării, aspect care rezultă și din dispozițiile art. 165 alin 3 Cod pr. civ.

Faptul că autoritatea contractantă a primit exemplarul contestației transmis prin e-mail nu conduce în mod automat la concluzia că și CNSC ar fi primit la rândul său contestația transmisă prin aceeași modalitate deoarece caracteristic corespondenței electronice „e-mail” este faptul că mesajul se transmite succesiv pe anumite servere în funcție de destinația corespondenței”, Curtea de Apel Alba Iulia.

Consiliul constată că a fost voința deplină a contestatoarei de a alege corespondența e-mail, ca modalitatea de transmitere a contestației și, pe cale de consecință, aceasta și-a asumat, implicit și riscurile

aferente comunicării alese, cu atât mai mult cu cât, prevederile art. 16 alin. (5) din Legea nr. 101/2016, sunt exprese și imperative „toate notificările și actele procedurale se transmit prin poștă, fax și/sau mijloace electronice, cu confirmare de primire”.

Prin alegerea de a transmite prin e-mail, fără a verifica primirea înscrisurilor transmise, contestatoarea a acționat fără diligențele necesare unui bun administrator de afaceri, diligențe care se grefau pe o conduită în vederea conservării efective a dreptului la contestație în marja de timp prevăzută de lege. Dacă aceasta ar fi fost diligentă și prudentă, ar fi putut, din vreme, să-și conserve dreptul la contestație, astfel încât, să permită, apoi jurisdicției Consiliului să poată analiza, pe fond, cererile ce fac obiectul contestației în cauză.

Față de considerentele anterior expuse, având în vedere dispozițiile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit cărora „Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, cu încadrarea în termenul prevăzut la art. 24 alin. (1), iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei”, în temeiul art. 26 alin. (6) din același act normativ: „Consiliul poate respinge contestația ca fiind nefondată, tardivă, lipsită de interes, lipsită de obiect, introdusă de o persoană fără calitate sau de o persoană care nu are calitatea de reprezentant, precum și pe orice altă excepție de procedură sau de fond, care împiedică soluționarea pe fond a contestației”, Consiliul va admite excepția invocată de către autoritatea contractantă și, pe cale de consecință, va respinge, ca tardivă, contestația depusă de către societatea ..., în contradictoriu cu ..., în calitate de autoritate contractantă.

Fără pronunțare asupra altor excepții sau a fondului contestației.

Referitor la contestația nr. 729/SIL/17.07.2025, înregistrată la C.N.S.C cu nr. 48737/18.07.2025 (dosar nr. ...), formulată de către societatea ..., Consiliul reține că aceasta se referă la anumite cerințe ale documentației de atribuire, care în opinia sa *„sunt restrictive și încalcă normele legale”*.

În acest sens, Consiliul constată că prima critică a contestatoarei se referă la cerințele de la pct. 3.6 și 3.7 din Formular F 5 – Fișa tehnică nr. 1 – Utilajul, echipamentul tehnologic: Aparat de iluminat stradal cu LED, pe motiv că sunt restrictive pentru că *„impun prezentarea certificatului de conformitate RoHS 2011/65/CE emis exclusiv de un organism de certificare acreditat”*.

Față de cele de mai sus, Consiliul va lua în considerare că în cuprinsul Formularului F 5 – Fișa tehnică nr. 1 – Utilajul, echipamentul tehnologic: Aparat de iluminat stradal cu LED se prevăd următoarele: *„pct. 3.6 – Se va prezenta certificat de conformitate privind directiva RoHS 2011/65/CE emis de către un organism de certificare acreditat. Se va prezenta acreditarea organismului de certificare; 3.7 Se va prezenta raport de testare privind directiva RoHS 2011/65/CE ce va confirma*

respectarea standardului SR EN 62321-1: 2014, emis de un laborator acreditat; Se va prezenta acreditarea laboratorului". De asemenea, Consiliul are în vedere, din verificarea documentației de atribuire, că cerința mai sus criticată se regăsește și la pct. 3.3 și 3.4 Fișa tehnică nr. 2 - Utilajul, echipamentul tehnologic: Controller punct luminos

Referitor la cerința de mai sus, Consiliul are în vedere că la paragraful 2) din Directiva 2011/65/UE se precizează că scopul acesteia este de *„contribui la protecția sănătății umane și la recuperarea și eliminarea ecologică a deșeurilor de echipamente electrice și electronice (EEE)"*, în timp ce la art. 7 Obligațiile producătorilor lit. c) din cuprinsul aceleiași directive se stipulează că *„producătorii întocmesc o declarație de conformitate UE și aplică marcajul CE pe produsul finit"*.

Având în vedere prevederile directivei, rezultă că este suficient ca certificatul de conformitate să fie emis de către producător nefiind nevoie ca acest document să fie emis de către *„un organism de certificare acreditat"*, după cum prevede cerința criticată.

Față de cele de mai sus, prin raportare la dispozițiile imperative ale art. 155 alin. 6) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, care stipulează că *„Specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici"*, Consiliul va admite critica contestatoarei pe acest aspect, fapt care va conduce implicit la modificarea documentației de atribuire.

Pe baza raționamentului de mai sus, Consiliul va admite și criticile contestatoarei privind cerințele de la pct. 3.2 - Fișa tehnică nr. 2 - Utilajul, echipamentul tehnologic: Controller punct luminos, prin care se solicită ca certificatul de conformitate emis de către producător să fie la rândul său validat de către *„un organism de certificare acreditat. Se va prezenta acreditarea organismului de certificare"*, în măsura în care a stabilit că cerințele în cauză nu respectă prevederile art. 155 alin. 6) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice.

În această situație, Consiliul nu va mai continua la examinarea celorlalte critici ale contestatoarei, întrucât din cele de mai sus, rezultă că modificările dispuse nu pot fi duse la îndeplinire, autoritatea contractantă fiind în imposibilitatea remedierii documentației de atribuire fără a fi încălcate principiile prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, deoarece a ales să procedeze la deschiderea ofertelor depuse, astfel cum rezultă din procesul – verbal nr. 31525/ 29.07.2025, privind evaluarea garanției de participare, a informațiilor din DUAE și a documentelor care îl însoțesc, anexat dosarului cauzei.

La stabilirea deciziei de mai sus, Consiliul a avut în vedere că autoritatea contractantă nu s-a conformat prevederilor art. 18 alin. 1) din Legea nr. 101/2016, conform căroră *„1) În termen de 5 zile de la data la care a primit contestația, autoritatea contractantă are obligația*

de a transmite Consiliului și contestatorului, din oficiu, punctul său de vedere asupra contestației”, și nu a transmis argumentele sale pe fond în ceea ce privește contestația în cauză, deși prin adresa nr. ..., i s-a solicitat acest lucru.

În cazul de față, lipsa punctului de vedere emis de către autoritatea contractantă, a avut respectivele consecințe, având în vedere că prezenta contestație conține critici privind specificațiile tehnice din caietul de sarcini aferente unei proceduri finanțată din fonduri europene, aspect care conduce la nerespectarea principiului asumării răspunderii consacrat la art. 2 alin. 2) lit. f) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice. De asemenea, în lipsa punctului de vedere amintit anterior, contestatoarea nu va fi în măsură să cunoască și perspectiva autorității contractante, situație care conduce inclusiv la nerespectarea principiului transparenței, prevăzut la art. 2 alin. 2) lit. d) din actul normativ anterior invocat.

Este adevărat că potrivit art. 18 alin. 3) din Legea nr. 101/2016, *„Lipsa punctului de vedere nu împiedică soluționarea contestației (...) ”*, motiv pentru care Consiliul a luat în analiză criticile în cauză, numai pe baza argumentelor prezentate de către contestatoare.

Pe cale de consecință, Consiliul constată că se impune aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. 7) din Legea nr. 101/2016, conform cărora *„În cazul admiterii contestației, dacă se constată că nu pot fi dispuse măsuri de remediere care să permită continuarea legală a procedurii de atribuire, Consiliul dispune anularea procedurii de atribuire”*

Față de aspectele de fapt și de drept de mai sus, în temeiul art. 26 alin. (1), (2), (5) și (6) din Legea nr. 101/2016, pentru considerentele reținute, în ceea ce privește contestațiile formulate în contradictoriu cu autoritatea contractantă ..., Consiliul:

- va admite contestația formulată de către societatea ..., în contradictoriu cu autoritatea contractantă ...; pe cale de consecință, va anula procedura de atribuire în cauză, cu aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. 7) din Legea nr. 101/2016, conform cărora *„În cazul admiterii contestației, dacă se constată că nu pot fi dispuse măsuri de remediere care să permită continuarea legală a procedurii de atribuire, Consiliul dispune anularea procedurii de atribuire”*;
- va admite excepția invocată de către autoritatea contractantă și va respinge, ca tardiv formulată, contestația depusă de către societatea

Pentru cele constatate,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite contestația depusă de către societatea ..., în contradictoriu cu autoritatea contractantă ... și anulează procedura de atribuire în cauză, cu aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. 7) din Legea nr. 101/2016.

Admite excepția invocată de către autoritatea contractantă și respinge, ca tardiv formulată, contestația depusă de către societatea ..., în contradictoriu cu autoritatea contractantă

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 și poate fi atacată cu plângere, în termen de 10 zile de la comunicare, în temeiul art. 29 din același act normativ.

Președinte,

Membru,

Membru,

...

Redactată în 5 (cinci) exemplare originale, conține 30 (treizeci) pagini